

[Нови Завјет](#)

Галатима посланица светог апостола Павла.

Глава I.

Павле апостол, ни од људи, ни кроз човјека, него кроз Исуса Христа и Бога оца, који га васкрсе из мртвијех,

2. И сва браћа која су са мном, црквама Галатијскијем:

3. Благодат вам и мир од Бога оца и Господа нашега Исуса Христа,

4. Који даде себе за гријехе наше да избави нас од садашњег свијета злога, по вољи Бога и оца нашега,

5. Којему слава ва вијек вијека. Амин.

6. Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђелије од онога који вас позва благодаћу Христовом,

7. Које није друго, само што неки сметају вас, и хоће да изврну јеванђелије Христово.

8. Али ако и ми, или анђеос неба јави вам јеванђелије друкчије него што вам јависмо, проклет да буде!

9. Као што прије рекосмо и сад опет велим: ако вам ко јави јеванђелије друкчије него што примисте, проклет да буде!

10. Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да угађам? Јер кад бих ја још људима угађао, онда не бих био слуга Христов.

11. Али вам дајем на знање, браћо, да оно јеванђелије које сам ја јавио, није по човјеку.

12. Јер га ја не примих од човјека, нити научих, него откривењем Исуса Христа.

13. Јер сте чули моје живљење некад у Чивутству, да сам одвише гонио цркву Божију и раскопавао је.

14. И напредовах у Чивутству већма од многијех врсника својијех у роду своме, и одвише ревновах за отачке своје обичаје.

15. А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе матере моје и призва благодаћу својом,

16. Да јави сина својега у мени, да га јеванђелијем објавим међу незнабошцима; одмах не питах тијела и крви,

17. Нити изиђох у Јерусалим к старијим апостолима од себе, него отидох у Арапску, и опет се вратих у Дамаск.

18. А посліје тога на три године изиђох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана.

19. Али другога од апостола не видјех, осим Јакова брата Господњега.

20. А што вам пишем ево Бог види да не лажем.

21. А по том дођох у земље Сирске и Киликијске.

22. А бијах лицем непознат Христовијем црквама Јудејским;

23. Него само бијаху чули да онај који нас некад гони сад проповиједа вјеру коју некад раскопаваше.

24. И слављаху Бога за мене.

Глава II.

А по том на четрнаест година опет изиђох у Јерусалим с Варнавом, узевши са собом и Тита.

2. Али изиђох по откривењу, и разговорих се с њима за јеванђелије које проповиједам у незнабошцима, али на само с онима који се бројаху као најстарији, да узалуд не трчим или не бих трчао.

3. Али ни Тит, који бјеше са мном, и бјеше Грк, не би натјеран да се обреже.

4. И за лажну браћу која дођоше и привукоше се да уходе слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас заробе;

5. Којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина јеванђелија остане међу нама.

6. А за оне који се бројаху да су нешто, какви били да били, ја не марим ништа; јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројаху као најстарији, мени ништа не додаше;

7. Него насупрот дознавши да је мени повјерено јеванђелије у необрезанима, као Петру у обрезанима

8. (Јер онај који поможе Петру у апостолству међу обрезанима онај поможе и мени међу незнабошцима),

9. И познавши благодат која је мени дана, Јаков и Кифа и Јован, који се бројаху да су стубови, дадоше деснице мени и Варнави, и пристадоше да ми проповиједамо у незнабошцима, а они у обрезанима;

10. Само да се опомињемо сиромашнијех, за које сам се и старао тако чинити.

11. А кад дође Петар у Антиохију, у очи њему против стадох; јер бјеше зазоран.

12. Јер прије док не дођоше неки од Јакова, јеђаше с незнабошцима, а кад дођоше, устручаваше се и одвајаше бојећи се онијех који су из

обрезања.

13. И дволичаху с њим и остали Јудејци, тако да и Варнава приста у њихово дволичење.

14. А кад ја видјех да не иду право к истини јеванђелија, рекох Петру пред свима: Кад ти који си Чивутии, незнабожачки а не Чивутски живиш, за што незнабошце нагониш да живе Чивутски?

15. Ми који смо рођени Чивути, а не грјешници из незнабожаца,

16. Па дознавши да се човјек не ће оправдати дјелима закона, него само вјером Исуса Христа, и ми вјеровасмо Христа Исуса да се оправдамо вјером Христовом, а не дјелима закона: јер се дјелима закона никакво тијело не ће оправдати.

17. Ако ли се ми који тражимо да се оправдамо Христом, нађосмо и сами грјешници, дакле је Христос гријеху слуга? Боже сачувај!

18. Јер ако опет зидам оно што развалих, показујем се да сам преступник.

19. Јер ја законом закону умријех да Богу живим; с Христом се разапех.

20. А ја више не живим, него живи у мени Христос. А што сад живим у тијелу, живим вјером сина Божијега, којему омиљех, и предаде себе за мене.

21. Не одбацујем благодати Божије.; јер ако правда кроз закон долази, то Христос узалуд умрије.

Глава III.

О неразумни Галати! ко вас је опчинио да се не покоравате Истини? Ви, којима пред очима бјеше написан Исус Христос, а сад се међу вама разапе.

2. Ово једно хоћу од вас да дознам, или Духа примисте кроз дјела закона или кроз чувење вјере?

3. Тако ли сте неразумни? Почевши Духом, сад тијелом свршујете?

4. Тако ли узалуд пострадасте? Кад би било само узалуд!

5. Који вам дакле даје Духа и чини чудеса међу вама, чини ли дјелима закона или чувењем вјере?

6. Као што Аврам вјерова Богу, и прими му се у правду.

7. Познајте дакле да су они синови Аврамови који су од вјере.

8. А писмо видјевши у напредак да Бог вјером незнабошце правда, напријед објави Авраму: У теби ће се благословити сви незнабошци.

9. Тако који су од вјере, благословиће се с вјернијем Аврамом.

10. Јер који су год од дјела закона под клетвом су, јер је писано: Проклет сваки који не остане у свему што је написано у књизи законској да чини.

11. А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је: јер праведник од вјере живљеће.
12. А закон није од вјере; него човјек који то твори живљеће у томе.
13. Христос је нас искупио од клетве законске поставши за нас клетва, јер је писано: Проклет сваки који виси иа дрвету:
14. Да међу незнабошцима буде благослов Аврамов у Христу Исусу, да обећање Духа примимо кроз вјеру.
15. Браћо, по човјеку говорим, нико човјечијега потврђена завјета не одбацује, нити му што демеће.
16. А Авраму и сјемени његову речена бише обећања. А не вели: И сјеменима, као за многа, него као за једно: И сјемени твојему, које је Христос.
17. Ово пак велим: Завјета, који је од Бога потврђен, за Христа, не одбацује закон, који је достао послѣ четири стотине и тридесет година, да укине обећање.
18. Јер ако је нашљедство од закона, онда већ није од обећања, а Авраму обећањем дарова Бог.
19. Шта ће дакле закон? Ради гријеха додаде се, докле дође сјеме којему се обећа, и поставили су га анђели руком посредника.
20. Али посредник није једнога; а Бог је један.
21. Еда лије дакле закон противан обећањима Божијим? Боже сачувај! Јер да је дан закон који може оживљети, заиста би од закона била правда.
22. Али писмо затвори све под гријех, да се обећање даде кроз вјеру Исуса Христа онима који вјерују.
23. А прије доласка вјере бисмо под законом чувани и затворени за вјеру која се хтјела показати.
24. Тако нам закон би чувар до Христа, да се вјером оправдамо.
25. А кад дође вјера, већ нијесмо под чуваром.
26. Јер сте ви сви синови Божији вјером Христа Исуса;
27. Јер који се год у Христа крстисте, у Христа се обукосте.
28. Нема ту Чивутина ни Грка, нема роба ни господара, нема мушкога рода ни женскога; јер сте ви сви једно у Христу Исусу.
29. А кад сте ви Христови, онда сте сјеме Аврамово, и по обећању нашљедници.

Глава IV.

Али велим: док је нашљедник млад ништа није бољи од роба, ако и јест господар од свега;

2. Него је под заповједницима и чуварима тја до рока очина. '

3. Тако и ми кад бијасмо млади, бијасмо под стихијама свијета заробљени;
4. А кад се наврши вријеме, посла Бог сина својега јединороднога, који је рођен од жене и покорен закону,
5. Да искупи оне који су под законом, да примимо посинаштво.
6. И будући да сте синови, посла Бог Духа сина својега у срца ваша, који виче: Ава оче!
7. Тако већ нијеси роб, него син; а ако си син, и нашљедник си Божиј кроз Исуса Христа.
8. Али тада не знајући Бога служисте онима који по себи нијесу богови.
9. А сад познавши Бога, и још познати бивши од Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве стихије, којима опет изнова хоћете да служите?
10. Гледате на дане и мјесеце, и времена и године.
11. Бојим се за вас да се не будем узалуд трудио око вас.
12. Будите као ја што сам; јер сам и ја као ви што сте. Браћо! молим вас, ништа ми не учинисте на жао.
13. А знате да вам у слабости тијела најприје проповједих јеванђелије;
14. И напасти моје, која бијаше тијелу моме, не презресте, ни поплъувасте, него ме примисте као анђела Божијега, као Христа Исуса.
15. Каково бијаше онда ваше блаженство? Јер вам свједочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали мени.
16. Тијем ли вам постадох непријатељ истину вам горећи?
17. Они не ревнују добро за вас, него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.
18. А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.
19. Дјечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама;
20. Али бих хтио сад да сам код вас, и да измијеним глас свој, јер не могу да се начудим за вас.
21. Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закона?
22. Јер је писано да Аврам два сина имаде, једнога од робиње а другога од слободне.
23. Али који бјеше од робиње, по тијелу се роди; а који од слободне, по обећању.
24. Које значи друго: јер су ово два завјета: један дакле од горе Синајске, која рађа за робовање, и то је Агар.
25. Јер Агар значи Синај гора у Арапској, и пореди се са садашњијем Јерусалимом, и служи са дјецом својом.

26. А горњи Јерусалим слободна је, који је мати свима нама.
27. Јер је писано: Развесели се нероткињо која не рађаш; прокини и повичи, ти која не трпиш муке порођаја; јер пуста има много више дјече, него ли она која има мужа.
28. А ми смо, браћо, по Исаку дјеча обећања.
29. Но како онда онај што се роди по тијелу гоњаше духовнога, тако и сад.
30. Али шта говори писмо? Истјерај робињу и сина њезина; јер син робињин не ће наслиједити са сином слободне.
31. Тако, браћо, нијесмо дјеча робињина него слободне.

Глава V.

Стојте дакле у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства ухватити.

2. Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете Христос вам ништа не ће помоћи.
3. А опет свједочим свакоме човјеку који се обрезаје да је дужан сав закон творити.
4. Изгубисте Христа, ви који хоћете законом да се оправдате, и отпадосте од благодати.
5. Јер ми духом чекамо од вјере над правде.
6. Јер у Христу Исусу нита што помаже обрезање ни необрезање, него вјера, која кроз љубав ради.
7. Добро трчасте; ко вам забрани да се не покоравате истини?
8. То одвраћање није од онога који вас позва.
9. Мало квасца укисели све тијесто.
10. Ја се за вас надам у Господу да ништа друго не ћете мислити. А који вас смета понијеће гријех, макар ко био.,,
11. А ја, браћо, ако још обрезање проповиједам, за што ме гоне? Тако се укиде саблазан крстова,
12. О да би одсјечени били они који вас кваре!
13. Јер сте ви, браћо, на слободу позвани: само да ваша слобода не буде на жељу тјелесну, него из љубави служите један другоме.
14. Јер се сав закон извршује у једној ријечи, то јест: љуби ближњега својега као себе.
15. Али ако се међу собом кољете и једете, гледајте да један другога не истријебите.
16. Велим пак: по духу ходите, и жеља тјелеснијех не извршујте.

17. Јер тијело жели против духа, а дух против тијела; а ово се противи једно другоме, да не чините оно шта хоћете.

18. Ако ли вас дух води, нијесте под законом.

19. А позната су дјела тјелесна, која су прељубочинство,, курварство, нечистота, бесрамност,

20. Идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдње, пркоси, распре, саблазни, јереси,

21. Зависти, убиства, пијанства, ждерања, и остала овакова, за која вам напријед казујем, као што и казах напријед, да они који. таква чине не ће. наслиједити царства Божијега.

22. А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вјера,

23. Кротост, уздржање; на то нема закона.

24. А који су Христови, распеше тијело са сластима и жељама.

25. Ако у духу живимо, по духу и да ходимо.

26. Да не тражимо лажне славе раздражујући један другога, и завидећи један другоме.

Глава VI.

Браћо! ако и упадне човјек у какав гријех, ви духовни исправљајте таковога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан.

2. Носите бремена један другога, и тако ћете испунити закон Христов.

3. Јер ако ко мисли да је што а није ништа, умом вара, себе.

4. А сваки да испита своје дјело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другоме.

5. Јер ће сваки своје бремене носити.

6. А који се учи ријечи нека даје дијел од свакога добра ономе који га учи.

7. Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човјек посије оно ће и пожњети.

8. Јер који сије у тијело своје, од тијела ће пожњети погибао; а који сије у дух, од духа ће пожњети живот вјечни.

9. А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје вријеме пожњети ако се не уморимо.

10. За то дакле док имамо времена да чинимо добро свакоме, а особито онима који су с нама у вјери.

11. Видите колико вам написах руком својом!

12. Који хоће да се хвале по тијелу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду гоњени за крст Христов.

13. Јер ни они сами који се обрезују не држе закона, него хоће да се ви обрезујете да се вашијем тијелом хвале.

14. А ја Боже сачувај да се чим другијем хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којег ради разапсе се мени свијет, и ја свијету.

15. Јер у Христу Исусу нити што помаже обрезање ни необрезање, него нова твар.

16. И колико их год по овоме правилу живе, на њима биће мир и милост, и на Израилју Божијему.

17. Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Исуса на тијелу својему носим.

18. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашијем, браћо.
Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]